

Mennyei látásmód

Annak okáért, ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafel valókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülve, az odafel valókkal törődjétek, nem a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti életeitek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. (Kol.3:1-3)

Amikor egy pogány ember valóságosan megtér a Teremtő Istenhez, újjászületik egy új életre. Sokan nem értik, hogy a Mennyei Atya valóságosan újjászüli egy élő reménységre és egy új élettel ajándékozik meg bennünket. **(Ján.1:13)** Ezáltal kikerülünk ennek a teremtet világnak (kozmosz) a szűk korlátai közül, és belépünk az örökkévalóságba és a természetfeletti világ dimenziójába.

Jézus egy evangéliumot hirdetett, hogy „elérkezett hozzátok Isten országa, Isten királysága”. **(Márk 1:14)** Ez az a szellemi birodalom, ahol Isten teljhatalma uralkodik és tökéletes akarata valósul meg. Ez a hatalom - amennyiben meg tud nyilvánulni - felülírja ennek a jelenleg sátán által vezetett világnak (kozmosz) a rendszerét. Mivel Jézus csak azt tette, amit az Atyától látott, illetve hallott **(Ján.5:19)**, így ez a királyság és annak hatalma meg tudott nyilvánulni rajta keresztül. Jelenleg mi vagyunk Krisztus Teste, Ő bennünk él, és csak rajtunk keresztül tud megnyilvánulni. De ehhez el kell kezdeni abban az új életben élni, amivel Isten megajándékozott bennünket.

Megelőzően szellemileg halottak voltunk, csak az értelmünkre, az érzelmeinkre, a tapasztalatokból megszerzett világi tudásra, logikára és a testi kívánságainkra támaszkodhattunk, de most megnyílt nekünk egy új szellemi birodalom. A szellemünk élővé vált, és szellemi vezetést tudunk venni Istentől, az Ő Szellemétől (a Szentlélektől).

Viszont az értelmünk még ennek a világnak (kozmosz) rendszere szerint lett kiképezve, tehát azt meg kell újítani. **(Efez.4:23;**

Róm.12:2) Ehhez a megújításhoz kell igazán az odafel valókkal törődni, és ehhez képest hátrébb sorolni a földi dolgokat. Amivel az

ember táplálkozik, azzá is válik valójában, az mind beépül a testébe, vagy az elméjébe. Ha a földi világból vesszük a lelki, szellemi táplálékunkat, akkor az épül be a tudatunkba, és az fogja irányítani az életünket. Az odafentről jövő

íránymutatások lelki tápláléka viszont Isten szerinti gondolkodást és mennyei látásmódot fog létrehozni az elménkben.

Egy-egy eseményt mindig a szerint fogunk értékelni és megítélni, amilyen szemszögből látjuk. A világi (ehhez a világhoz tartozó vagy ennek a világnak a rendszere szerint gondolkodó) ember mindent a saját szemszögéből néz. Jó-e neki vagy rossz? Árt-e neki vagy nem? Van-e haszna belőle vagy nincs? Vannak saját maga által felépített, kialakított alapértékek, gondolati alapszisztemek, és ezekhez viszonyítja a történeteket. Ha nem változtatja meg ezeket az alapértékeket, akkor soha nem fog eljutni arra a szintre, hogy Isten szerinti látásmóddal, isteni vezetéssel képes legyen élni az ajándékba kapott mennyei szintű életet, vagy igénybe tudja venni a mennyei erőforrásokat.

A mennyei látásmód túlnéz a földi életen, az éppen a szemünk előtt lévő előnyökön vagy sérelmeken, figyelembe veszi a nem látható szellemi birodalom valóságát és a korlátozott földi élettartammal szemben az örökkévalóságot. Megérti, hogy az életünk több, mint a mindennapi táplálkozás, testi-lelki szükségletek kielégítése, kicsinyes időleges előnyszerzések akár mások kára árán is, továbbá figyelembe veszi, hogy az életünk tovább folytatódik majd az örökkévalóságban.

Mi azt mondjuk, hogy egy hívő kereszténynek hitben kell járnia (**Zsid.10:38**). Van ennek egy hagyományos vallásos értelmezése, mely szerint hiszünk Istenben, bízunk (reménykedünk) Őbenne, de azért továbbra is ennek a világnak a rendszere

szerint élve meg szeretnénk felelni a világ általánosan elfogadott humanista elvárásainak, a világ értékrendszerének, nem kilógva a sorból.

De vizsgáljuk meg, Isten szemszögéből mit jelent ez a hitben járás? A **Zsid.11:1** szerint a hit a nem látott dolgokról való meggyőződés, vagyis a nem látható szellemi birodalomban létező dolgok figyelembe vétele. A **2Kor.5:7** szerint ha hitben járunk, akkor nem fizikai látásban, tehát hit alapján, a nem látható szellemi birodalom és az örökkévalóság figyelembe vételével. Ebben a szellemi valóságban létezik a Mennysország, de a pokol is, itt léteznek az angyalok, de az ördögök, a démonok, a tisztátalan szellemek is. Tehát a hitben járás mindezek és ezek megnyilvánulásainak, hatásainak figyelembe vételével történik.

Amikor Istvánt, az első vértanút megkövezték a jeruzsálemi vallási vezetők, feltekintve az égre azt kérte az Atyától, bocsásson meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek (**Ap.Csel.7:54-60**). Itt konkrétan megvizsgálhatjuk a

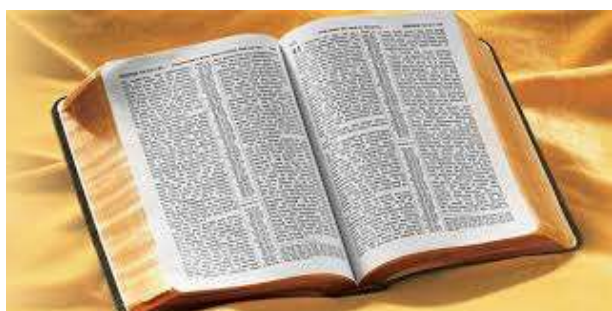
mennyei látásmód működését (de nem azért, mert kivégzése közben a mennybe tekintett...).

A legtöbb ember - még a mai keresztények nagy többsége is - a saját életének féltése, ártatlanságának a hangoztatása, a feldühödött tömeg elleni harag, a magatehetetlen méreg és kétségbeesés gondolatai között halt volna meg.

István viszont pontosan tudta, hogy nem fog véget érni az élete, hanem át fog költözni a Mennyei Királyságba, teljes meggyőződése, szellemi látása volt arról, hogy a tömeget sátán démonjai dühítették fel, vallásos és megtévesztő szellemek fogságában és befolyása alatt vannak, akiket e világ ura, a sátán szellemi vakságban tart. Továbbá István pontosan ismerte Isten akaratát ezekkel az emberekkel kapcsolatban, vagyis hogy szerette őket, odaadta értük is egyszülött fiát, Jézust, és nem elítélni, megbüntetni akarta volna őket Isten, hanem megmenteni és kiszabadítani az ellenség fogságából. **(Ján.3:16-17)**

Mi ugyanígy kerülhetünk olyan helyzetekbe, ahol megtámadnak, megsértenek bennünket, ahol kényelmetlenül érezzük magunkat, ahol nem az elképzeléseink szerint alakulnak a dolgok, de hogy hogyan kezeljük ezeket, az a látásmódunktól fog függeni, földi lesz-e vagy mennyei. A földi látás- és gondolkodásmód további küzdelmeket, viszályt és sérelmeket fog okozni, helyet ad a pusztítónak, az ördögnek, és csak a mennyei gondolkodásmód fog a valódi ellenség, sátán és démonjai ellen hatékonyan és győztesen fellépni.

Tehát kezdjük el olvasni a Bibliát, tanulmányozni az Igét, megismerni Isten akaratát, meggyőződni a szellemi világ valóságáról és ezek figyelembe vételével megújítani az elménket, átformálni földi gondolkodásmódunkat mennyekre, és kezdjük el ezek alapján hitben élni.